877/11

Den 17. oktober 2011 blev i sag nr. 79.240:

xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren ikke har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Klagerens advokat har i brev af 20/10 2010 til nævnet bl.a. anført:

"De nærmere omstændigheder i sagen er, at min klient i 1996 arbejdede som aflastningsfamilie.
Efter fremsendelse af en indberetning om et barn til kommunen, blev min klient ringet op af det pågældende barns far og truet på livet. Truslen gik såvel på min klient som på min klients familie.
Det skal for god ordens skyld bemærkes, at den pågældende truende person flere gange tidligere havde gjort alvor af sine trusler.

Som følge af truslen, anså min klient og familien det for nødvendigt at 'gå under jorden' for at skjule sig fra den truende part.

Selve truslen fik så alvorlige konsekvenser for min klient, at Arbejdsskadestyrelsen anerkendte min klients skade som en arbejdsskade og fastsatte min klients tab af erhvervsevne til 65 procent. Kopi af afgørelsen af 16. juni 2009 er for god ordens skyld vedlagt.

Der har efterfølgende været korrespondance mellem undertegnede og Tryg Forsikring om anerkendelse af den psykiske skade. Tryg Forsikring har imidlertid afvist at anerkende den psykiske skade som en dækningsberettiget skade, hvorfor fremsendelse til Ankenævnet er nødvendiggjort.

I afvisningen for at anerkende min klients psykiske skade som omfattet af ulykkesdefinitionen, henviser Tryg Forsikring til Højesterets dom af 22. marts 2010. Jeg skal i den forbindelse henvise til præmisserne i højesteretsdommen, som er nævnt ovenfor, hvoraf der fremgår følgende:

*'Det har således været almindeligt at anse en selvstændig psykisk skade for omfattet af ulykkesbegrebet, når forsikrede personligt under omstændigheder, som i øvrigt karakteriserer et ulykkestilfælde, har været udsat for en sådan trussel om eller fare for at blive påført en fysisk skade, at den psykiske skade må anses for påregnelig.*

*På denne baggrund finder Højesteret, at dækning af psykisk skade, uden at der tillige foreligger en psykisk skade, ikke kan anses for at være afskrevet, blot fordi der i de almindelige forsikringsbetingelser er anvendt ordene 'legemsbeskadigelse' i beskrivelsen af et ulykkestilfælde.'*

Efter min opfattelse er ovennævnte udtryk for, at Højesteret anerkender, at en psykisk skade kan anses for omfattet af ulykkesdefinitionen og dermed være at anse som en dækning for berettiget skade.

Efter min opfattelse er der i min klients sag tale om en så alvorlig trussel, at den er omfattet af ulykkesdefinitionen. Dette er især under hensyn til, at det af sagens akter fremgår, at den truende part tidligere har gjort alvor af sine trusler.

Det skal i den forbindelse nævnes, at den udløsende faktor for min klients skade har været truslen i august i 1996, hvor min klient og hendes familie blev truet på livet."

I forbindelse med anmeldelse af truslen til politiet forklarede klagerens ægtefælle, at man havde observeret, at aflastningsbarnet opførte sig unormalt, hvilket blev indberettet til kommunen. Barnets far begyndte herefter at virke truende, når han hentede og bragte barnet. Af politiets rapport af 8/8 1996 fremgår yderligere bl.a.:

"Faderen begyndte ved flere lejligheder at bebrejde afh., at det var hans og hustruens indberetninger, der var skyld i at drengen nu muligt skulle tvangsfjernes. Han virkede under samtalerne meget psykisk ustabil. Han blev som tiden gik mere og mere truende.
…
Første kontakt til pgl. var, da han ringede til afh.s hustru mandag den 050896. Han truede hende med at lægge sag an pga. de indberetninger han havde lavet.
G.d. kl. ca. 2115 rettede pgl. atter tlf. henvendelse til familien han talte med familiens 10 årige datter og befalede hende at kalde på sin far, han ville tale med ham, selv om han også sagde, at han ikke var der. Faderen anklagede på ny afh. for at være årsag til en eventuel tvangsfjernelse, da det var deres indberetninger til kommunen, der var årsag til, at det hele var sat i sving. Afh. forklarede ham, at en plejefamilies indberetninger ikke var afgørende alene i en sådan sag. Det skulle også være mange indberetninger fra andre instanser. Faderen spurgte afh. om han turde møde ham ansigt til ansigt. Nu gad han ikke mere høre på afh.s bortforklaringer. Afh. sagde, at han godt kunne stå ved, hvad han havde sagt. Faderen sagde nu, at afh. skulle passe på, for hvis pgl. mødte afh. på gaden ansigt til ansigt så ville han slå afh. ihjel. Han ville gøre alt for at afh. og hustruen aldrig mere kunne få plejebørn. Han ville hævne sig. Afh.s familie skulle hives igennem det samme, som pgl.s familie var blevet. Han sagde i samtalens forløb, at han ville skære hovedet af afh. Han ville skære nosserne af afh. og stoppe dem ned i halsen på [klager] Afh. hørte at veninden sagde noget i baggrunden,

manden blev nu meget ophidset og sagde at hun skulle holde kæft ellers ville han slå hende ihjel. Samtalen varede ca. en halv time … Pgl.s veninde, der var i baggrunden, sagde så afh. kunne høre det, at afh. jo også havde en lille pige. Hvad meningen var med dette, kan afh. kun gisne om. Kort efter lagde pgl. røret på.
Afh., der var dybt chokeret over samtalen og dens forløb, fortalte hustruen om en del af denne. Man var enige om, at det var bedst at tage mandens trusler alvorligt.
…
Afh. og hustruen tog truslerne på livet fra … absolut alvorligt. Af hensyn til deres 4 mindreårige børn og plejebørn turde de ikke være i deres hjem et stykke tid fremover af frygt for pgl."

I en psykiatrisk speciallægeerklæring af 11/9 1997 hedder det bl.a.:

"I august 1996 blev familien som, beskrevet i akterne ringet op af … som truede begge ægtefæller på livet samt fremsatte trusler om at ville gøre noget ved børnene. Der har siden været en række anonyme telefonopkald, som familien er ret sikker på er foretaget af …, men bevise det kan de naturligvis ikke. [Klager] beskriver hvorledes familien efter denne opringning var meget chokerede. De ringede umiddelbart efter ægtefællens bror og en ven, der overnattede hos dem. Næste dag var familien hos … Kommune og forelagde sagen og den blev herefter anmeldt til politiet. De turde imidlertid ikke overnatte hjemme og fik etableret en overnatning hos nogle venner og fik dagen efter kontakt til psykolog via … Kommune. Herefter tog de på landet i et sommerhus ejet af ægtefællens familie for siden at sove hos nogle venner. Endelig fik de bevilget 14 dages ferie fra … Kommune.
…
[Klager] er en nu 39-årig kvinde. der efter det oplyste må anses for tidligere psykisk ganske upåfaldende. Efter trusler fremsat af et plejebarns far i august 1996 har hun udviklet en række symptomer på posttraumatisk stress. Der har overvejende været tale om angst, søvnvanskeligheder, koncentrationsbesvær og undvigeadfærd. På psykologbehandling er tilstanden blevet væsentligt bedret, men fremdeles består der 'tidvise angstfænomener, søvnvanskeligheder og mareridt og i mindre omfang undvigeadfærd. Få det foreliggende grundlag må man finde, at de posttraumatiske symptomer utvetydigt synes udløst af de beskrevne trusler."

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte den 15/7 1998 efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget klagerens lidelse som en arbejdsskade. Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at der var tale om en usædvanlig intensiv arbejdsmæssig belastning i form af telefoniske trusler på livet over for hende og hendes familie. Arbejdsskadestyrelsen fastsatte et varigt mén på 10 %, hvilket Ankestyrelsen ved sin afgørelse af 19/12 2008 ændrede til 20 %.

Ved brev af 7/12 1998 meddelte selskabet klageren afslag på dækning.

I januar 2010 henvendte klageren sig på ny til selskabet angående det anmeldte ulykkestilfælde, men selskabet fastholdt sin afvisning med henvisning til, at der var tale om flere episoder med trusler, og at klagerens lidelse var anerkendt som en erhvervsbetin-

get sygdom. Hertil bemærkede klagerens advokat, at telefonopkaldet i 1996 måtte ses som den udløsende faktor, og at det i sig selv var erstatningsberettigende.

Sagen er indbragt for nævnet ved klageskema dateret den 12/10 2010.

Selskabet har i brev af 17/1 2011 til nævnet bl.a. anført:

"**Vurdering**
Der har været tale om et utroligt intensivt forløb hvor familien herunder [klager] ved gentagne lejligheder har følt sig utryg og truet af plejebarnets far og at dette har været en utrolig stor psykisk belastning. Men et forløb som det beskrevne er ikke at betragte som et ulykkestilfælde hvorfor vi ikke kan anerkende forløbet som omfattet af forsikringen.

**Der har ikke været tale om fysisk kontakt**
Af kundens klage til nævnet, fremhæves, at det udelukkende er episoden hvor vores kundes mand bliver ringet op af plejebarnets far den 8. august 1996 som skulle have forårsaget den psykiske skade. Det må lægges til grund, at der ikke har været tale om egentlig fysisk kontakt idet der er tale om en telefonisk henvendelse fra plejebarnets far som vores kunde efterfølgende blive orienteret om indholdet af. Vores kunde har således ikke været i direkte centrum for en livstruende begivenhed hvor der har været en reel fare for fysisk personskade, som det fx var tilfældet i ankenævnskendelse nr. 58.092. I denne sag var klageren på vej til bankboks, da han blev udsat for et røveri. Af kendelsen fremgår: 'Nævnet finder, at også psykiske skader efter omstændighederne må anerkendes som ulykkestilfælde, særligt i et tilfælde som det foreliggende hvor klageren har været direkte centrum for begivenheden (røveriet). I denne afgørelse var der også tale om legemsbeskadigelse. Dette var også tilfældet i ankenævnskendelse nr. 63.959, hvor klageren blev slået i hovedet, på arme og ribben. Her lagde nævnet til grund, at 'klagerens posttraumatiske belastningsreaktion er en følge af overfaldet den 1/11 1999.' I denne kendelse anførte nævnet også, at klageren havde været 'direkte centrum for begivenheden'.

Det skal ligeledes fremhæves, at det hverken af Arbejdsskadestyrelsens eller Ankestyrelsens afgørelse fremgår, at der skulle være tale om en enkeltstående episode. Derimod fastslår begge instanser, at der er tale om en erhvervssygdom som følge af et belastende forløb.

**Konklusion**
Det er fortsat vores vurdering, at der ikke er tale om en pludselig indvirkning hvorfor ulykkesdefinitionen ikke er opfyldt. Det skal samtidig anføres, at skaden er anerkendt som en arbejdsbetinget lidelse (erhvervssygdom) på grund af længere tids usædvanlig intensiv arbejdsmæssig belastning.

Afslutningsvis skal det anføres, at det er vores helt klare opfattelse, at i et tilfælde som det omhandlede, hvor vores kunde er blevet syg grundet særlige forhold på sit arbejde, er det helt korrekt, at der sker en behandling af sagen hos Arbejdsskade, hvorfra der, i givet fald, udbetales erstatning. Det har aldrig været hensigten med den privattegnede ulykkesforsikring, at yde dækning i sådanne tilfælde idet en privat ulykkesforsikring ikke er en sygeforsikring, jf. evt. dommene omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, side 252H."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**1 Hvad dækker forsikringen**
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. …

Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Højesteret har i en dom af 22/3 2010 udtalt, at det må anses for almindeligt at anse en selvstændig psykisk skade for omfattet af ulykkesbegrebet, når forsikrede personligt og under omstændigheder, der i øvrigt karakteriserer et ulykkestilfælde, har været udsat for en sådan trussel om eller fare for at blive påført en fysisk skade, at den psykiske skade må anses for påregnelig. Forsikringstageren i den pågældende sag havde været udsat for et voldeligt overfald, der dog ikke havde efterladt blivende fysisk skade, men udelukkende psykisk skade.

Klageren har i nærværende sag været udsat for flere trusler, og Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt hendes psykiske lidelse som en erhvervsbetinget sygdom.

Da klagerens psykiske skader ikke er en følge af et forhold, der kan karakteriseres som et ulykkestilfælde, finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand